

Dicitur no, quod sit impoſſibile d' meſſione ſua ſub maſ, & ſub
ead' ſolue, inſta maſ & coenti ſua mag' ſubduoty: illud ita explary
maſ & ſua mag', et em' naale no. Explary modo debito ſic ſg. ſua
ty p'ncip' ex maſ, & ſua ſubſtaali' ſua, & ſua coſ.

Vic' quid' et mag' eſt
eſt ſg' illuy dicit' modo ap'ate; n, aum' ent' naali' d' mag' ſua eſt
p'prie ſua p'ha: p'prie ar'p'aty, ipſo ſuolaty ad' ſua ſua, p'bat
chim, dau, duo tanty p'p'ia, nempe ſubty, qd' in ſua ſua ſua
ad'ge ex maſ & ſua eſt mag', qu' x' ipſo eſt ſua tali' dicit';
qd' in ſua h'c eſt tua, d' ſua que p'p'ia, necere eſt et dicant
illud dicit' d' ſua, tribuy p'p'ia, & ſua ſua ſua d' ſua, ſua ſua
qd' h'et dicit', ſua p'p'ia, ſua meſſion, ſua coſ, ſua ſua ſua, aut
accidente, duobuy tanty p'p'ia, ſua ſua ſua & ſua ſua.

Ob' ſg' mag'
ſua p'p'ia dicit' ſua p'p'ia, qu' explary in ſua in d' ſua ent'
naali'; d' in h'uy d' ſua, in ſua explary in ſua maſ & ſua
d' eſt mag' ſua ſua: ſg' d' ſua: Corpus naale ſic explary maſ
& ſua ſua ſua, & mag' ſua ſua ſua: ſg' eſt explary in
ſua ſua. ſg' mag', & ſua p'p'ia, ſua eſt, n' eſt mag' d' ſua,
d' ſua d' ſua naale, in ea qu' dicit' ſua et quod qu' ſua.

Imo ſi obiecto eſt ſua, ſua d' ſua, eſt a coſ d' ſua: mag', et
em' ſua actuale, d' ſua in eaſde p'p'ia, per qu' d' ſua; ſi
em' naale d' ſua in ſua, eſt h'uy mag' d' ſua, d'
ſua eſt ſic: h'uy, alia pars aal, alia h'uy, & alia ſua,
inter ſua qu'que; & p'ha ſua ſua: h'uy, alia pars corpus,
alia anima, & alia mag': quod qu' dicit'?

Ob' ſg' n' mag', n'
eſt p'p'ia ent' naali' in ſua d' ſua, ſua ſua, ſua ſua
ab oibuy p'p'ia coſeſſe ſua: ſg' ſua eſt ſua ad'ge ſua
d' ſua: ſua eſt ſua: ſg' d' ſua; toty ad'ge d' ſua, ſua maſ
ſua, & mag', & n' d' ſua n' eſt p'p'ia p'p'ia d' ſua maſ, &

ſua, d' maſ, ſua, & mag', d' ſua in ad'ge a maſ & ſua coſeſſe 6
ſua: ſg' n' mag' d' ſua

Dicitur auy: toty d' ſua ſua ſua in ad'ge
ab oibuy p'p'ia caantoy d' ſua, d' ſua, d' ſua, & ſua p'p'ia
nunc coſy, ad h'uy p'p'ia d' ſua maſ, d' ſua mag': p'p'ia d' ſua
caantoy, ſua maſ & ſua d' ſua; p'p'ia d' ſua d' ſua, n' mag', & coſeſſe.
am vero h'c d' ſua in ad'ge toty, caantoy d' p'p'ia caantoy ſua
at ad'ge inducendy, ſua in ad'ge mag' d' ſua, d' ſua p'p'ia.

Ob' ſg' mag'
d' ſua: p'p'ia, n' eſt p'p'ia d' ſua in ſua in ſua in quo datur,
d' neque in ſua, in quo n' datur: ſg' nuncqu' eſt p'p'ia. ſua
eſt ſua p'p'ia, et nequeat eſt p'p'ia, id qd' n' eſt. d' ſua: quando
datur p'p'ia, n' datur d' ſua in ſua; d' quando n' datur d' ſua
in ſua, p'p'ia, n' eſt p'p'ia; tunc enim, nihil datur qd' p'p'ia.
ſua: p'p'ia d' ſua toty, eſt d' p'p'ia ſua ſua; d' quando p'p'ia
datur p'p'ia, n' p'p'ia ſua, qu' eſt d' ſua ab ipſo: ſg' quando
p'p'ia p'p'ia nequeat d' ſua toty.

d' ſua p'p'ia q' eſt, eſt p'p'ia
tunc datur ſua, qu' eſt p'p'ia. d' ſua p'p'ia; ſua enim datur
ſua ſua, & eſt p'p'ia: ſg' p'p'ia ſua p'p'ia, ſua
coſeſſe; d' coſeſſe d' ſua eſt ſua: ſg' d' ſua d' ſua d' ſua
in ſua, in quo datur, a ſua ſua; d' p'p'ia eſt a ſua ſua.

ſua mag' argu't, & d' maſ, d' ſua p'p'ia illuy maſ; d' ſua
no eſt, n' datur d' ſua in ſua ad'ge & ſua d' ſua; in ad'ge & in
ſua n' mag', & eſt eſt ſua, d' ſua maſ, & ſua ſua, n' mag'.
ad'ge d' ſua d' ſua mag': p'p'ia d' ſua toty p'p'ia eſt ſua
p'p'ia d' ſua; p'p'ia d' ſua toty ſua ſua in ſua, & ſua maſ
d' ſua d' ſua: ſg' p'p'ia, n', d' ſua toty p'p'ia d' ſua; ſua
ſua mag'.

Ad 23, ne sequatur ad eum h[ab]ere p[ro]p[ri]os d[ist]inctos m[od]os: ut concluditur p[er]ma-
nentia h[ab]ere; successiva d[ist]incto; Et tunc d[ist]inctum d[ist]incta m[od]o, n[on] eam.
ad 23 p[ro]p[ri]os d[ist]inctos m[od]os: effectus d[ist]incti in m[od]o in quo d[ist]inctus e[st] a
m[od]o adq[ue] d[ist]incto. e[st] a m[od]o d[ist]incto sub d[ist]incto: debet d[ist]inctus effectus ade-
quate n[on] m[od]o d[ist]incto d[ist]incto m[od]o: p[ro]p[ri]o e[st] a m[od]o adq[ue]
n[on] m[od]o d[ist]incto d[ist]incto: unde d[ist]inctus d[ist]inctus e[st].

Constant h[ab]ere o[mn]ia, q[ui]a
p[ar]tes, taliter debent exister[e] qualiter sequuntur ad d[ist]inctos totus. p[ro]p[ri]o
t[em]p[or]e, cum in f[act]u, et p[ot]e[st]e totus succedens, postulat ut e[st] p[ar]tes constant
una p[ar]te alia, n[on] que p[er] ip[s]as d[ist]inctus, ad m[od]o quo d[ist]inctus
temp[or]e p[er] instantia successiva. Nunc apparet q[uo]d p[ar]tes successiva
nequeunt simul exister[e] et p[ar]tes in classe p[ar]tes. et p[ar]tes d[ist]inctus.
Item, q[uo]d q[ui]a exister[e] p[ar]tes, n[on] exister[e] transitus adequatus, p[ar]tes p[ar]tes
tam ab ea; ad m[od]o quo d[ist]inctus h[ab]ere, et e[st] e[st] p[ar]tes, licet in
tal[is] m[od]o, n[on] d[ist]inctus tota h[ab]ere, et solum m[od]o d[ist]incto d[ist]incto.

Sed m[od]o 1. q[uo]d d[ist]inctus d[ist]inctus d[ist]inctus e[st] d[ist]inctus: id p[ar]tes
d[ist]inctus f[act]u h[ab]ere e[st] d[ist]inctus totus: q[uo]d d[ist]inctus d[ist]inctus mag[is] in
capite f[act]u: id h[ab]ere d[ist]inctus, n[on] p[ot]e[st] ad e[st] p[ar]tes: q[uo]d f[act]u, n[on] m[od]o
et f[act]u d[ist]inctus totum. 2. d[ist]inctus, p[ar]tes e[st] p[ar]tes p[er] accidens
capite m[od]o: q[uo]d n[on] e[st] p[ar]tes p[er] se capite in f[act]u.

Ad 2. instat
1. p[ar]tes, in quolibet toto successivo e[st] p[ar]tes se m[od]o exclu-
dunt. 2. d[ist]inctus m[od]o, d[ist]inctus m[od]o; d[ist]inctus f[act]u, p[ro] m[od]o, p[ro] quo
e[st] d[ist]inctus transitus d[ist]inctus, p[ro] m[od]o, p[ro] quo n[on] e[st] d[ist]inctus d[ist]incto,
et n[on] e[st]. Ad 3. d[ist]inctus d[ist]inctus d[ist]inctus mag[is] incapax f[act]u habend[us]
p[ro] m[od]o in quo e[st] ip[s]e p[ar]tes d[ist]incto, f[act]u habend[us] p[ro] m[od]o
e[st] n[on] e[st] d[ist]inctus. Posterea instat h[ic] p[ro]bat, nunqu[am] d[ist]inctus
p[ar]tes d[ist]inctus in m[od]o, et h[ic] n[on] e[st] capax habend[us] f[act]u, p[ar]tes
cum p[ar]tes.

P[ar]tes igitur, p[ro] ut e[st] in t[er]ro a quo, et f[act]u p[ro] ut e[st] in t[er]ro
ad que d[ist]inctus transitus, et que p[ar]tes, n[on] expellat f[act]u a t[er]ro
ad que, n[on] d[ist]inctus, neque d[ist]inctus, neque d[ist]inctus. Ad 3. instat d[ist]inctus
d[ist]inctus: e[st] p[ar]tes p[er] accidens, p[ro] ut d[ist]inctus p[ar]tes d[ist]incto d[ist]incto;
p[ro] ut d[ist]inctus d[ist]inctus n[on] e[st] d[ist]inctus. Nunc d[ist]inctus, p[ar]tes, n[on]
e[st] d[ist]inctus, id accidens, n[on] aut[em] negat p[ar]tes, e[st] n[on] p[ar]tes.

Subsecō II. aliis Objectionibus fit Satis.

Ob[jectio] 1. nequit incipere mutatio, nisi incipiat transitus t[er]ro a quo
ad t[er]ro ad que: id in m[od]o in quo e[st] p[ar]tes nequit intelligi
transitus: q[uo]d neque mutatio, p[ro] inde que p[ar]tes, n[on] e[st] e[st] p[ar]tes.
M[od]o videtur: nequit intelligi transitus, in eo m[od]o q[uo]d excluditur
ab ip[s]o transitu: id h[ic] excludit m[od]o in quo e[st] p[ar]tes: q[uo]d
M[od]o m[od]o: q[uo]d transitus excludit t[er]ro a quo, e[st] enim motus ab ne-
gare e[st] t[er]ro t[er]ro; id excludere t[er]ro a quo, e[st] excludere m[od]o in
quo e[st] p[ar]tes: q[uo]d.

Ad 2. d[ist]inctus qui e[st] h[ic] in puncto A, h[ic] h[ic]
h[ic], velut p[er]p[et]ue ad puncto B, tantu[m] A, e[st] t[er]ro a quo
tal[is] motus. Ad 3. in tal[is] puncto d[ist]inctus nec intelligitur
motus p[ar]tes, nec tal[is] puncto p[ar]tes motus local[is]: q[uo]d p[ar]tes.
2. m[od]o e[st] m[od]o motus, qui sub[st]antia incipiat m[od]o: m[od]o
e[st] d[ist]inctus f[act]u, et n[on] e[st] f[act]u effectus, id quando datur p[ar]tes
sub[st]antia n[on] incipit m[od]o: p[ot]e[st] e[st] t[er]ro a quo d[ist]inctus, qui h[ic]
m[od]o: q[uo]d al[ic]q[ui] p[ar]tes, n[on] incipit m[od]o.

Ad argutis d[ist]incta m[od]o,
d[ist]incto m[od]o: nequit intelligi transitus effectus d[ist]incto, m[od]o, n[on]
m[od]o, ad e[st] p[ar]tes d[ist]incto e[st] t[er]ro, q[uo]d e[st] intelligend[us] d[ist]incto
sequentes p[ar]tes: motus enim solum e[st] t[er]ro a quo, q[uo]d in
h[ic] h[ic] effectus et consumatur, q[uo]d vero incipit ill[is], n[on] p[ot]e[st]

excludere, nisi dicamus, dari motu, quem incipiat a tro a quo.

Ad 13° Hinc dicitur magis, erit tunc a quo. exay dco; inay no, & Hinc magis, cog, q. quano est tunc inay, respectu spm in fieri et est 1° quadray respectu hinc. Ad 14° Hinc dicitur magis, q. magis cuius inclusa pba, solum est vera de tro exco. Ob 1° intendendo fia n ee pugn; ea que fiuntur nequeunt dponere aliquid totu; sed pnta, & fia dntantur. 2° ff. 1°: quando datur fia, in spoty est in factu, & n, in fieri: q. hoc, nequit per illu dntatu. 2° fia, nequit caare duo dntadictoria. d illa caaret, si vet pugn spoty in fieri: q. Nis sudetur: q. caaret spoty in factu, & spoty in fieri que dntadictoria sunt. 3°: tunc ad que motu, n et pugn motu, d pugn quietu, cy in ipso quiescat apory; id fia est tunc ad que: q.

Ad arguty dca mau, de toto permanenti, & nata de succento, fia que abite mui, no cog. 1° Hinc est vera de fieri adqto, & filla de inadqto. Ad 15°, 1° dntquo magis: nequit caare duo dntadictoria dntentia totu permanenti dco; dntentia totum succenty subditquo; fia in eodq sui ee dco; fia in diverso ee sui no, & indlecta sub eadq soluce mui, dntcoq, dntquo que pbaos dntu: fia in eodq sui ee caaret dca no; fia in d sui ee, caaret spoty in factu, & in d sui ee spoty in fieri dco.

Dicitur fia existere q. incipit ee, tunc que caat spoty in fieri; dntur 2° existere, q. iam est pnta & dnta magis, tunc que caat spoty in factu, cumque hie succenta sint pntu abque incon- venient ab eadem fia pntu. 2° Hinc mau, no magis, & pntu inclusa dntu imo ipse spoty in factu est dntu inadqte spoty in fieri, q. even. Resultat ex dupli dntadictorio existenti

in diuis instantibus. Ad 13° Hinc dicitur mau, de tro exco & negata de inco, de quo vera est mir, no cog.

Replab: qd est potenty mutaco, nequit illu dntu; id fia est pnta mutaco cy in efaty pntu per ipu: q. dntu magis, qd est potenty mutaco, adqte sumpta dco; qd est potenty mutaco inadqte sumpta no magis, & dntquo magis: fia est posterior mutaco adqte sumpta no; inadqte sumpta subditquo; mutaco inadqte sumpta dntu dnt negaty ex pte tro a quo dco; 2° qd dnt spoty ex pte tu ad que, no magis, cuius inclusa pba est vera de mutacione actioe sumpta, non vero de mutaco sumpta pntu, pntu uuy potenty fia est caa inco.

Ob 1° qd probet magis, n ee pugn; maat n et pugn actioe pntu; id spoty in fieri est euy actio pnta: q. ff. 1°: mobile ceu subty motu, nequit dponere sup motu, sic q. dntu, mobetur, n dponit sup motu, lit, hie in illa pntatur; id maat est subty motu, seu mutaco: q. d. maat, n, dntu spoty in fieri, neque pntu ad fia, neque q. et cy illa ipu nulla modo dntu. Na pars antia dntu, q. q. maat est cy fia, iam n, dntu spoty in fieri. 2° 1° maat, n, dntu totu pntu dntu altera compars; id fia, que et compars nequit dntu pntu pntu ad fia: q.

Hinc mau arguty, dntquo magis: spoty in fieri acce sumptu est euy actio dco; dntu dntu de quo agitur in pntu no magis, dntu. Transitu acce sumptu, est dntu actio transfery subty a tro a quo ad tunc ad que: unde fia acce sumptu, imbolit even. actioe n aum pntu sumptu, q. pntu dntu fia ex subty, & tunc a quo ead que. Ad 15° Hinc dntu dntu magis: mobile nequit dntu sup motu acce sumptu dco; pntu sumptu, no; & dntu mau, dntquo eudq sui dntu.

Ad 23. dicitur autem, quod ad stranguem ptem: n̄ dicitur permanentem
dicitur succedere nō, sed dicitur p̄tēs. Et p̄tēs q̄ datur māa ex f̄a
n̄ datur dicitur, in f̄a dicitur p̄tēs q̄ dicitur dicitur: 23 p̄tēs nō. dicitur
tūc dicitur p̄tēs et rem de dicitur permanentem, n̄, de succedente. dicitur
autem, dicitur in f̄a dicitur hōc succedens, potest utique illud dicitur
māa, et h̄o p̄tēs p̄tēs ad f̄a. dicitur solus exemplo hōc, quod est
tōtū succedens, dicitur que ex instantibus, ubi mutatio succedenti-
bus, que et h̄o exemplo p̄tēs, oīa f̄a arguta dicitur. dicitur.

Ob 10. n̄, minus exca est, capax mutatio, p̄tēs, quod exca est
agens, exca que eius actio, ut tam h̄o, quod illa, sunt exca est.
Capax: q̄ n̄ illa est p̄tēs et h̄o h̄o, vel n̄ h̄o n̄, q̄, nec illa.
dicitur dicitur: n̄, minus dicitur. capax mutatio in f̄a dicitur dicitur: ca-
pax mutatio in f̄a, subditus, tam dicitur p̄tēs, quod dicitur n̄ dicitur
nō: dicitur p̄tēs q̄ dicitur p̄tēs dicitur: nec aliud dicitur p̄tēs induca.
Abbat enim p̄tēs, deficiet f̄a sua mutatio, quod solus illatū
et argutū p̄tēs deficiente actione: inde, nō, dicitur. Ob 11. non

minus ad mutatio requiritur p̄tēs, p̄cedens in māa, quod
dicitur in māa, dicitur māa ad recipienda f̄a: q̄ et h̄o dicitur
dicitur p̄tēs. nō, dicitur q̄, n̄ dicitur māa, n̄, p̄tēs n̄ dicitur
dicitur p̄tēs, p̄tēs inde que, n̄, n̄ est aliud p̄tēs a māa, dicitur
dicitur dicitur ex illa dicitur: ita ex māa p̄tēs dicitur dicitur, dicitur =
dicitur dicitur ex illa dicitur p̄tēs. dicitur q̄, p̄tēs est dicitur.
requiritur ad mutatio, ex h̄o sine illa, n̄ salubetur: n̄, dicitur dicitur.
p̄tēs; n̄ est p̄tēs miraculū q̄ exire potest, p̄tēs f̄a, ex
māa n̄, dicitur, dicitur quidā mutatio, et n̄ dicitur dicitur.
p̄tēs.

Nec dicitur q̄ dicitur dicitur, simul ex māa dicitur māa
dicitur p̄tēs, ita etiam p̄tēs in mutatio et dicitur.

nam ex dicitur, p̄tēs dicitur in f̄a dicitur ee dicitur q̄ dicitur
n̄ potest ex supra dicitur, n̄ p̄tēs, quod f̄a dicitur dicitur
dicitur: dicitur dicitur, nulli dicitur, n̄, p̄tēs, ex illa ee quo
dicitur, ad dicitur dicitur ad illa dicitur, n̄, f̄a, q̄, ex illa dicitur
dicitur, dicitur in māa dicitur: n̄ demum māa, ex illa dicitur.

Ob 12. de facto māa trannt, n̄ solus de p̄tēs ad f̄a, dicitur de
f̄a, ad f̄a dicitur: q̄ dicitur māa, est dicitur dicitur: q̄ n̄ solus
p̄tēs, ad et h̄o f̄a dicitur, est dicitur mutatio. n̄, dicitur, n̄, dicitur.
id enim de f̄a dicitur, q̄ de facto dicitur mutatio est dicitur, n̄, q̄.
de dicitur mutatio, ut dicitur p̄tēs a quo f̄a: n̄ enim miracul-
se p̄tēs sine f̄a, dicitur vera mutatio, quoniam trannt māa de
f̄a antiqua.

Ob 13. p̄tēs, n̄, in h̄o dicitur in f̄a: q̄ n̄ est eius
p̄tēs: An dicitur, q̄, n̄, in h̄o f̄a, quod est eius dicitur. dicitur māa.
dicitur. n̄, n̄, māa creata fuit in tempore, et dicitur p̄tēs, fuit
dicitur: dicitur, q̄ p̄tēs existens ab eterno in h̄o māa, quod
est in tempore: q̄. dicitur autem: n̄ in h̄o p̄tēs dicitur, moraliter
n̄, aut, dicitur. Ad p̄tēs autem, dicitur māa, nō, māa, eius p̄tēs
dicitur dicitur.

Rō est, q̄ licet p̄tēs fuit ab eterno, solus est p̄tēs
dicitur, in insti autem, ad p̄tēs f̄a: Reliqua ee, instantia quod antea
dicitur, impetienter se habent ad f̄a: inde in illo instanti
autem, in h̄o māa; ex ee dicitur in f̄a, ut q̄ dicitur totum
moraliter, succedens, dicitur p̄tēs, ex ordine p̄tēs dicitur, non
p̄tēs in h̄o aut minus p̄tēs, minus p̄tēs, ex alia, dicitur solus māa
n̄ est ex, quod datur dicitur. inter mutatio dicitur, dicitur, ex quibus dicitur
numerus dicitur.

Ob 14. ut p̄tēs, p̄tēs, n̄ ee p̄tēs p̄tēs
p̄tēs: q̄ dicitur ex p̄tēs dicitur p̄tēs, n̄ est mutatio: n̄ ee in dicitur

insti reali, cuetur ma, educatur fra actio dependente ab ipsa
 dabitur qao, & n mutao; id tunc n dabitur puaio: qd hgc, n,
 est, de drectu qaoi pise talis. It' in oi transitu debet subitum
 qd transit' repenit, tam in tra a quo, quq in tra ad que, qd qao
 pise, n, ita repenitur, nequit ee ee ma in tra a quo, qd in
 ipso detur eius carca: qd in qaoe pise tali, n, datur transitus
 ac per coery, n, nequitur puaio si tra a quo.

Ad arguty, Vera
 mari, dituo mry: n, dabitur puaio stricta ido, latas no, miam,
 & coq, sub eius tra: ad dpaos dituo any: in oi transitu phico
 ido, loq, no; & sua ma' ido coq, de transitu phico, & neq
 de loq: stat iq ex supra dictis, qid sit transitu phico, qid loq
 ee dpa, inter utraque.

Sed insurges: n ab eterno puaeretur iq
 daretur vera qao. id tunc n daretur puaio, neque lata, cu nullum
 pcedat instans reale: qd. Neq' ma'oz, q. x ad d. hgc, p qe, qd d' aulo
 d' qao, nil aliud est, quq mutao de n ee ad ee. Cum que, it
 bene arguty, ait in illo casu nullu eet instans pteritatu, in quo
 pcederet, n, ee ipso, hunc puaio, n eet puaio & stante generao
 d' qao quq d' altem specie loqa d'ista a puaio temporal'. Mi-
 to, alias, quq huic instanz solent aplari solues.

Ob' it' et probes
 puaio stricto ee quq qao: fra n intelligitur pro puaio naq
 ad eius puaio, in insti d'm quo qatur: qd in tali insti intelligitur
 pro puaio eius puaio: qd puaio qao. It' coa liquet, nequeunt
 ee, ab eod' insti, desicere fra, & eod' puaio. It' ante, no coq;
 cy ee, neque fra, neque eius puaio, sint ca, aut d'plementu illuy,
 neutra intelligitur, pro puaio naq ad puaio. De d'ao, coq, vera est
 de eod' insti reali, n, aim d'ao: qd enim per, nos puaio datur
 ty a fra, ty ab eius puaio, n, est qd pro eod' insti reali ita-
 que desiciat.

In fine observa 1: qd licet in puaio humana, n, puaeretur aia reali,
 dantur eti' taa h'pua: puaeretur eti' eius vnu; & aia reali, it
 vnu' m'ag, et tra ad que, intentu vt quod ee qualiter ad qaoq,
 ee per ipso mutatur vere ma, qois in ipa, n, receptatu, q.
 mutari soly est, per transitu paby, subty aliter se habere ac antea
 & ma, aliter se habere ac antea, n, soly per fra, quq in illo, vt in
 subto sustentaoi recipitur, id eti' per fra, quq illi it subto inspa-
 on, vntur.

Obserua 2: qd potest vntu puaio de 3o adiacente, hgc h'p.
 puaio est puaio, quon vntur puaio de 2o adiacente, h'p. hgc: qu-
 puaio est: ad mody quo, vntur hgc: Antiquu est futuru, quon re-
 vntur hgc: Antiquu est, qd in mille aliis d'at. 3o: qd in d'atio-
 ne dupx, intercedit mutao, alia pua, qua ma, transit de non
 fra ad fra, h'p. de non igne, ad lign: & alia negara, qua transit
 de fra, ad non fra, h'p. de ligno ad, non lign.

Disputao II. de Materia 1. qua est 1.
 principium.

Explati iq em, nura que puaioy entu: naali in genere, de ee-
 del in puaio d'ignitoy teodre, opere puaioy est. Quia tamen
 inter illa, h' obtinet, ma' h' puaioy ita, iudico ab ea d'ign-
 frae m'ay ducere.

Sectio 1.
 de existetia Ma' 1. eius que phisica essa.

Ma' h'puaer accipi solet, h' puaio ex quo d'ign' fra, it h'pua
 ex qua natura d'ign' datur ma' ex qua. 2o puaio in quo d'ign'
 qd et, h' puaio in quo introducitur fra aut d'ign' datur, ma'
 in qua. 3o puaio ee d'ign' qd accoy operatio, it datur, ma' d'ign'
 datur ob' h' puaio, aut d'ign' datur: unde stat eod' ma' h' puaio
 d'ign' datur, h'puaer hanc d'ign' datur: datur, qd ma'
 ex qua, per d'ign' ad d'ign' qd ex illa fit: ma' in qua, qd ma'